

אגרת יהושע, רבי מלך המשיח, אל

קהלת הברית החדשה ע"י יהודה

אחי יעקב

- (1) מאת יהודה, עבד רבי מלך המשיח יהושע ואחי יעקב [השליח], אל המקוראים, אהובי האלוהים האב והשמורים ליהושע, רבי מלך המשיח. (2) רחמיו של ה', שלומו ואהבתו שלוחים אליכם בשפע רב! (3) חברים למרות שהשתוקקתי מאד לכתב אליכם אגרת-קדש אודות הגאלה, שבה נוטלים כלנו חלק, נאלצתי לפתע לכתב לכם מכתב בהול בדבר אמונת האמת [הדת היהודית-משיחית החרדית], שנמסרה לקדושים [כי מסורה של הזקנים המשיחים של עדת בני ישראל] פעם אחת ולתמיד. (4) משום שאנשים מסימים, אנשי רשע הכתובים (מראש) להרשעה בספריו של ה' (ראה דני' ז: י; התג' כ: יב; כיפא א ב: ח) הסתננו לשורותינו. אנשים אלה עותו וסלפו את חסד

אלוהינו והפכוהו לזמה, וכך כפרו ברבי, מלך המשיח יהושע. (5) וזאת ברצוני להזכירכם, למרות שאתם יודעים זאת היטב, שה', אחרי אשר גאל לכבודו עם מתוך ארץ מצרים, השמיד כל מי שכפר בעקר והיה מחסר אמונה. (6) ואתם, הרי יש לכם הדעת בנוגע לאותם המלאכים אשר לא הסתפקו במשרתם אלא נטשו את עמדתם; ה' כבל אותם באזיקים (ושמרם) בחשך הנצחי עד למשפט יום הדין הגדול.

(7) כמו סדום ועמרה וערי הככר שסביבן, אשר עסקו כמוהן בגלוי עריות ובהפקרות שלא כדרך הטבע, שסטו מדרך הישר וזנו אחרי בשר זר - הצגו כאות וכמופת קבל עם ועולם בסבלן את הענש של אש העולמים הנצחית (ראה ישעי' סו: 24; מתי כה: מו; התגי' כ: י).

(8) ובאמת, אותם ["אנשים מסימים", ראה פסוק 4], ההוזים והחולמים בהקיץ, מזהמים ומטמאים את הגוף מחד גיסא, ומאידך, אין הם מכירים כלל בממשלת הברואים השמימיים; תחת זאת, מדברים הם דברי לשון הרע וחלול ה'. (9) לעמתם, כאשר התוכח מיכאל שר המלאכים (ראה דני' יב: 13), עם השטן על אודות גוית משה רבנו, לא הרהיב עז בנפשו לחרץ משפט גדופים [נגד השטן], כי אם אמר: "יגער ה' בך, השטן!" (10) אדרבא, אנשים אלה הולכי רכיל הם, המלעיזים על דברים שאין להם משג בהם, (ודוקא בדברים שאודותיהם יש להם בינה באפן טבעי) - כמוהם כבהמות הכסילות וחסרות השכל, המיעדות

בטבען לטבח ולכליון! (11) אוי להם! משום שהלכו בדרכו של קין (ברא' ד: ג-ח) ובטעותו של בלעם (במד' לא: טז), נטו אחרי הבצע, ובמריו של קרח [נגד סמכותו של משה רבנו] (במד' טז: א-לה) השמדו. (12) אנשים כאלה מכשילים אתכם בסעדות האהבה שלכם; הם חוגגים עמכם ללא יראת שמים, רועים את נפשותיהם ודואגים לעצמם בלבד; עננים עקרים הם ממים, נשאים ונדפים ברוח; כאילנות סרק בסתו, שבאין להם פרי, מתו פעמים ונעקרו משרשיהם, (13) כגלי הים הסוערים הם, המקציפים את מעלליהם הנתעבים, ככוכבים תועים הנדחים באפלת החשך הנצחית. (14) על [האנשים האלה] נבא חנוך - בן הדור השביעי מאדם הראשון - ואמר: "הנה אדני בא ברבבות מלאכיו הקדושים, (15) כדי להעמיד את הכל למשפט, ולהרשיע בדין כל נשמה על כל המעשים שעשתה ללא יראת שמים, ועל כל הדברים שדברו חוטאים (חסרי מורא ה') כנגדו." (16) [האנשים האלה] הנם נרגנים, המחפשים מומים ופגמים בזולתם והנסחפים אחר תאוותיהם; פיותיהם ממללים גדולות, והריהם מתחנפים בעבור בצע כסף.

(17) ואולם אתם, חברים, זכרו את נבואותיהם (כיפא ב ג: ג) של שלוחי רבי מלך המשיח יהושע. (18) משום שהם כבר ספרו לכם כי "באחרית הימים יבואו לצים (תהלי א: א) ההולכים אחר תאוותיהם, אנשים שיראת שמים אין בהם. (19) [האנשים האלה] זורעים רק מריבות

ומחלוקות; אנשים ארציים ובשריים הם, ורוח הקדש אינו שוכן בהם". (20) ואולם אתם, חברים, בנו נא את עצמכם בקדש הקדשים שלכם, הלא היא אמונתכם היהודית התמימה, והתפללו ברוח הקדש. (21) שמרו את עצמכם באהבת ה', חכו לרחמיו של רבי מלך המשיח יהושע, לחיי העולמים. (22) גלו רחמים כלפי אלה שאינם יציבים ומיסדים עדין [באמונתם], ואלו את האחרים - חטפו והצילו מאש הנצח (ישעי' סו: 4). (23) באשר לאחרים - אליהם גלו רחמים יחד עם יראת שמים, ושנאו אפילו את זהמת הבגדים המגאליים בטמאת הטבע האנושי המשחת. (24) ועתה, לזה שהסמכות בידו לשמר עליכם, למנע בעדכם מלפול ולהעמיד אתכם לפני שכינתו ללא מום ובששון רב, (25) לאלוהים היחיד, מושיענו, הלא הוא רבי מלך המשיח יהושע, לו הכבוד, הגדלה, הממשלה והגבורה מעולם ולעולמי עולמים. אמן.